

Naposled (28.12.2017)

Chystám se psát stopětku a najednou si uvědomuji, že to je v letošním roce naposled. A najednou jako by měla úplně jinou váhu. Protože když je něco vědomě naposled, tak je to jiné. Důležitější, závaznější, slavnostnější a převážně je ono naposled odhodlané a optimistické.

Jako třeba když si řekneme, že je to naposled, co si k televizi chystáme talíř cukroví, pytlík smažených brambůrků a kafe se šlehačkou. Protože od zítřka budeme žít jinak, zdravěji a dietněji. Ve chvíli, kdy si sypeme do pusy hrst vanilkových rohlíčků, o svém odhodlání nikterak nepochybujeme. Prostě to tak bude a zvládneme to levou zadní.

Stejně jako zabalit si věci na cvičení a vyrazit do tělocvičny. Jen dnes ještě naposled si pohovíme v křesle, říkáme si, když se uvelebujeme ke knížce nebo počítači.

Někdy je ono naposled naopak úlevné. Ještě jedna injekce, ještě jednou tam musím, ještě jedna zkouška, a pak bude klid a pohoda. Občas je takové očekávání poněkud pošetilé, protože za každým kopcem je ještě jeden kopec, ale v tu chvíli vidět není a náš pocit štěstí je čirý a ničím nezkalený.

Stává se, že takový pocit míváme na konci roku. Zavíráme za ním dveře s pocitem úlevy z toho, že už konečně končí. Jako by to byl ostrý stříh, jako by končil jeden film a hned začal úplně jiný. S jinými herci, v jiných kulisách.

Ale i kdyby to bylo možné, tak to nejdůležitější zůstává stejné. V hlavní roli jsme totiž my sami, a i když se tomu občas těžko věří, hlavně na nás záleží, jaký ten který rok budeme mít.

Život je jako bonboniéra, nikdy nevíš, co ochutnáš, říkala Forrestova máma. Nikdy nevíme, co nás potká, ale – čím jsem starší, tím víc tomu věřím – vždycky je jen na nás, jak se s tím vypořádáme a co si z toho vezmeme, jak se dokážeme obohatit třeba i z hodně bolestných

událostí a prožitků.

Za pár dnů napíšeme naposled letopočet 2017. Taky mám tendenci si říkat, že ten nový rok bude lepší, protože v mém životě letos došlo k mnoha změnám, které jsem si přála a o které jsem se aktivně zasadila. Přála bych si, aby ten nový rok byl lepší, ačkoli právě pro ty uskutečněné změny byl letošní rok velice dobrý. Byl náročný, ale byl úspěšný.

Bude tedy příští rok lepší? Těžko říct. Rozhodně ale bude jiný.

Doufám a věřím, že bude takový, jaký ho potřebuju mít.

Doufám a věřím, že takový rok budete mít i vy. Tak dobrý, jak ho potřebujete mít.

{fshare}